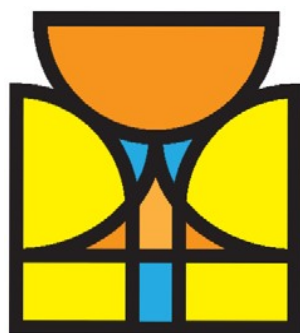

**Druhý Sbor
Českobratrské Církvě Evangelické
V Praze 3 - Žižkově**

VELIKONOČNÍ 2023

11

*Epištola Žižkovským
neděle 23. dubna 2023*

*Ztišením se sluší tebe chválit, Bože, na Sijónu,
plnit tobě sliby. K tobě, jenž modlitby slyšíš, přichází
veškeré tvorstvo. (Ž 65, 2-3)*

POZDRAV

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, srdečně Vás zdravím z našeho žižkovského sboru.

Přeji Vám ať Vás radost z Kristova vzkříšení provází na Vašich cestách a je Vám nadějí.

Dnešní sbírka byla na Cestu domů. Děkujeme za Vaši štědrost i za to, že pamatujete na náš sbor.

Program následujícího týdne:

V úterý v 18h se sejdou děti. Ve středu ve 20:30h bude další Biblická půlhodinka přes internet. V úterý a ve čtvrtek od 18:30h probíhá hudební workshop zaměřený na lidovou píseň. Je možné se zúčastnit jednoho zvoleného termínu, nebo obou.

V sobotu 27. května se uskuteční sborový výlet na Žernovku. V pátek 2.6. se přidáváme k Noci kostelů.

Jsem Vám k dispozici pro osobní rozhovory, návštěvu, modlitbu, praktickou pomoc, stačí dát vědět mailem nebo telefonem.

Těším se na Vás, Vaše farářka Olga Mrázková

EVANGELIUM: Lukáš 7, 1-10

*Když to všechno svým posluchačům pověděl, odešel do Kafarnaum.
2 Tam měl jeden setník otroka, na němž mu velmi záleželo; ten byl
na smrt nemocen. 3 Když setník uslyšel o Ježíšovi, poslal k němu
židovské starší a žádal ho, aby přišel a zachránil život jeho otroka. 4
Ti přišli k Ježíšovi a snažně ho prosili: "Je hoden, abys mu to udělal;
5 neboť miluje náš národ, i synagógu nám vystavěl." 6 Ježíš šel s
nimi. A když už byl nedaleko jeho domu, poslal setník své přátele se
vzkazem: "Pane, neobtěžuj se; vždyť nejsem hoden, abys vstoupil
pod mou střechu. 7 Proto jsem se ani neodvážil k tobě přijít. Ale dej
rozkaz, a můj sluha bude zdráv. 8 Vždyť i já podléhám rozkazům a
vojákům rozkazují; řeknu-li některému 'jdi', pak jde; jinému 'pojď
sem', pak přijde; a svému otroku 'udělej to', pak to udělá." 9 Když to
Ježíš uslyšel, podivil se, obrátil se k zástupu, který ho následoval, a
řekl: "Pravím vám, že tak velikou víru jsem nenalezl ani v Izraeli." 10
Když se poslové navrátili do setníkovy domu, našli toho otroka
zdravého.*

Život je někdy plný překvapení. Na římské vojáky jsme si v Ježíšově příběhu už zvykli, hlavně tedy na jeho konci. Kolem Piláta a potom na Golgotě. Jenže tady jsme se vrátili na ten ještě docela poklidný začátek, začátek Ježíšova příběhu.

V předchozí kapitole Ježíš pronesl jakousi zkrácenou verzi kázání na hoře. Shromáždil kolem sebe učedníky a další posluchače. Jakmile dokončil svou

řeč, je na odchodu, tak narazí na římského důstojníka.

Můžeme to vnímat jako jakési první varování. Ježíš v té své řeči mluvil o Božím království, tak tady hned narazí na realitu. Na jiné království. Na Římany.

Ten důstojník je okupant, ale ono to je ještě jinak. On přichází docela pokorně, s prosíkem, kvůli někomu, kdo umírá.

Ježíš tím musel být sám trochu zaskočený. Sotva dokončil svou řeč, kde kromě Božího království mluví taky o tom, jak máme milovat nepřátele a nastavovat jim druhou tvář – a sotva to dořekne, už se mu přimotá do cesty první Říman. A zrovna hned armádní důstojník. Centurio.

ii.

Mluvím tu sice teď o důstojníkovi, ale ono to nemá být o něm. Ten se docela sympaticky snaží sám sebe upozadit a jenom prostředkovat. Jde o jeho služebníka, nakterém mu záleží a který právě umírá. Důstojník se ani nepokouší sám přijít za Ježíšem. A už vůbec si neumí představit, že by Ježíš vstoupil do jeho domu. Má respekt k tradicím podrobeného národa, ví, že pravověrný Žid nemá vstoupit do

domu Římana, aby se neposkrnil. Ten důstojník vlastně jenom na pozadí toho příběhu pořád něco organizuje. A nutno uznat, že je to zdatný organizátor.

iii.

Nejdřív za Ježíšem posílá celé staršovstvo. Ne, římská armáda neměla staršovstvo. Dorazí k němu staršovstvo místního sboru. Židovští starší místní synagogy. Přišli za Ježíšem, protože toho důstojníka znají a mohou se za něho zaručit. Znají ho dokonce jako sponzora, který přispěl na jejich synagogu, když bylo třeba. Prostě takový další příklad toho, že nikoho nemáme soudit předem. Ano, nosí římskou uniformu a to v Galileji většinou znamená průšvih. Ale ne vždycky.

Staršovstvo se za něho zaručí a přimluví.

iv.

A Ježíš jde. Lukáš nám nevysvětlí, jestli skutečně dal na doporučení rady starších. To by pak bylo pro nás povzbuzením –být členem staršovstva je docela vlivná funkce. Nebo jestli šel i bez toho.

Každopádně Ježíš moc daleko nedojde. Ten důstojník zorganizoval další vlnu, další přimluvce. Tentokrát posílá své kamarády a přátele.

A ti kupodivu Ježíše spíš brzdí než povzbuzují.
Protože od důstojníka vyřizují: *nejsem hoden, abys vešel pod mou střechu.*

Jinými slovy to chce říct: nehodí se to. Pro tebe pro Ježíše se nehodí, abys vešel pod mou střechu. Aby navštívil dům nějakého římského vojáka. Ani hostina s celníky a hříšníky se mnoha lidem nelíbila, ale aby tě viděli, že máš styky s římskou armádou, to už by sis koledoval o úraz v temné uličce, to by mohlo špatně dopadnout.

v.

Vypadá to, že si ten římský důstojník poněkud protiřečí. Vzkazuje Ježíšovi, aby přišel, ale zároveň nepřišel. Trochu jak v pohádce o chytré horáky.

Jenomže ten Říman, který všechno efektně organizuje z povzdálí- prostě ví, co znamená organizovat z povzdálí a na dálku. A rovnou to řekne, nebo spíš zase nechá vyřídit:

Dej rozkaz a můj sluha bude zdráv. Vždyť i já podléhám rozkazům a vojákům rozkazují; řeknu-li některému „jdi, tak jde; jinému pojd' sem, tak přijde; a svému otroku, udělej to, tak to udělá.“

Nejspíš ví o čem mluví. Můžeme si představit, že v takové římské bitvě běhají vojáci a mávají mečem. Ale musí tu být někdo, kdo – klidně z povzdálí- řekne, kam mají běžet s tím svým mečem mávat. Jestli mají překročit Alpy nebo táhnout go Galileje. A jeho slova- z povzdálí- rozhodují.

vi.

A Ježíš mu dá za pravdu. A ještě ho pochválí, že takovou víru ještě v Izraeli nenašel.

Dobře, ale jaká je to víra? Nebo jinak: komu si myslí, že rozkazuje Ježíš?

U toho důstojníka je to jasné. Sám podléhá vyššímu velení a rozkazuje vojákům.

A Ježíš? Tak, dobře- vyšší velení bude přímo Bůh. Ale komu rozkazuje? Těm nemocem? Démonům, kteří způsobují nemoc? Nebo virům?

vii.

Nejspíš na to musíme jít z druhé strany. Onehdy, když Ježíš uzdravil ochrnutého, neříkal žádné nemoci: Odejdi! Řekl tomu člověku: Vstaň a chod'! Přesně jako ten Říman: *podléhám rozkazům a vojákům rozkazují; řeknu-li některému jdi, tak jde; jinému pojd' sem, tak přijde.*

Jenomže ono to má své meze. Důstojník by mohl třeba do nekonečna opakovat *vstaň a pojd' sem a jdi támhle*. Jenže on by nešel. Protože umírá. Protože už není v jeho kompetenci, pod jeho vlivem.

No a ten Říman věří, že v Ježíšově kompetenci to je. Tam, kde on už se svými rozkazy nestačí, tam může Ježíš prostě jen říct *vstaň a vrat' se! Vrat' se do života*.

No a Ježíš něco takového řekl a ten sluha se uzdravil. Slovo má moc. Ježíšovo slovo mám moc.

Setníkova víra je taková jednoduchá, takové vojenské vyznání, ale přece pochopil to zásadní: *nezasloužím si- stačí slovo*. To je víra. Prosté vědomí toho, že si žádným svým jednáním nemůžu Boží přízeň zasloužit, vydělat. Prosté spolehnutí, že stačí Ježíšovo slova, aby se začaly dít věci.

Pane, nejsem hoden, abys vešel pod mou střechu, ale řekni jen slovo, a má duše se taky uzdraví. Amen.

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA:

Pane Ježíši Kriste,
věříme, že tvé slovo má uzdravující moc,
má moc dávat věci do pobybu,
měnit a uzdravovat naše životy.

Pane, řekni jen slovo a budeme uzdraveni.

Pane, promluv do našeho života, do naší
zahleděnosti do sebe, do našich srdcí.

Promluv do tohoto světa.

Že mluvíš? A my to nechápeme, nevnímáme?

Přesto, prosíme, přicházej do pochybností a nejistot.

Myslíme na školáky, kteří vyčkávají na výsledky
zkoušek. Dej jim nadhled unést výsledek, ať už je
jakýkoliv.

Myslíme na všechny, kteří se nacházejí na životních
křižovatkách, stojí před rozhodnutím, váhají, nemají
odvahu, jsou nespokojeni sami se sebou i se svým
okolím.

Myslíme na nemocné a umírající, na pozůstalé a
osamělé.

Myslíme na místa, kde se válčí, kde umírají nevinní
lidé.

Prosíme, obdař náš svět pokojem.

POSLÁNÍ: 1. List Janův 4, 18-19

¹⁸ Láska nezná strach; dokonalá láska strach zahání, vždyť strach působí muka, a kdo se bojí, nedošel dokonalosti v lásce.

¹⁹ My milujeme, protože Bůh napřed miloval nás.

POŽEHNÁNÍ:

*At' Hospodin vám žehná a chrání vás,
at' Hospodin rozjasní nad vámi svou tvář
a je vám milostiv.
At' Hospodin obrátí k vám svou tvář
a obdaří vás pokojem. Amen.*

KONTAKTY

Druhý sbor ČCE v Praze 3 – Žižkově
Čajkovského 1639/10,
130 00 Praha 3

tel: 222 722 753, 739 244 619

E-mail: zizkov2@evangnet.cz

Web: <https://zizkov2.evangnet.cz>

farářka: Olga Mrázková, tel: 608 474 527,

E-mail: olimrazkova@seznam.cz

Úřední hodiny: po 17-19; jindy (po dohodě)

kurátorka: Eva Potměšilová, tel: 604 180 711,

E-mail: eva.potmesilova@seznam.cz

správa domů: Petr Klas, tel. 603 559 984

E-mail: domycajkov@seznam.cz

úřední hodiny: po: 8h-12h, 16h-18h; út, st a pá: 8h-9h;

čt: 8h-9h, 15h-19h

účetní: Michaela Bartošková

E-mail: michaela.zizkov2@seznam.cz

úřední hodiny: po: 16 h-19h

číslo účtu: 2700073883/2010